

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6743/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Гргић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Светлана Јовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3226/22 од 10.11.2022. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3226/22 од 10.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3226/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2735/21 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је ништаво писмено завештање пред сведоцима сачињено 18.07.2016. године иза оставиље ГГ у корист ДД. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 139.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3226/22 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка није тражила.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости писменог завештања пред сведоцима, а нижестепеним одлукама је одлучено одбијањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, ... 10/23), јер су разлози на којима је заснована одлука нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права - Закона о наслеђивању, као релевантног за пресуђење ове правне ствари, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Одлука не одступа од досадашње судске праксе у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђена поднета је 17.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.600.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**